Lietas Nr. C33291609
Lietas arhīva Nr. CA-0104-17/23

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Sviķis
tiesneši: M.Zelmene un S.Buivide,
ar sekretāri G.Miķelsoni,
piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja pārstāvei /pers. D/ un trešajai personai /pers. C/,
2017.gada 15.martā izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par laulības šķiršanu un laulāto kopmantas sadali un /pers. B/ pretprasībā pret /pers. A/ par laulības šķiršanu un laulāto mantas dalīšanu ar trešajām personām /pers. C/ un Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2011.gada 13.decembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2009.gada 16.jūlijā /pers. A/ (turpmāk-prasītājs) Rīgas rajona tiesā cēla prasību pret /pers. B/ (turpmāk-atbildētāja) par laulības šķiršanu, ar kuru, saskaņā ar 2011.gada 10.augustā iesniegtajiem prasības pieteikuma papildinājumiem, lūgts:
- šķirt laulību, kas reģistrēta 1977.gada 23.decembrī starp prasītāju un atbildētāju;
- atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir prasītāja atsevišķa manta;
- atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz prasītāja atsevišķo mantu – nekustamo īpašumu - /adrese A/;
- atzīt atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamajiem īpašumiem /adrese B/, Salaspilī un "/nosaukums/".

Prasības pieteikumā norādīts, ka pušu savstarpējās attiecībās ir iestājušies apstākļi, kas kalpo par pamatu laulības šķiršanai. Norāda, ka atbildētāja piekrīt laulības šķiršanai. Strīds par laulības laikā iegādātās mantas sadali starp pusēm nepastāv, jo laulības laikā nekustamo īpašumu /adrese A/, kas reģistrēts uz prasītāja vārda, prasītājs iegādājās par saviem līdzekļiem. Tāpat norāda, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir līdzvērtīgs atbildētājai piederošajiem īpašumiem /adrese B/, Salaspilī un "/nosaukums/".

2009.gada 18.augustā un 2010.gada 3.septembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, norādot, ka prasību pilnībā neatzīst, jo par laulības šķiršanu atbildētāja uzzināja tikai pēc prasības pieteikuma saņemšanas. Norāda, ka puses dzīvo kopā un ved kopīgu saimniecību. Ja arī laulība tiks šķirta, atbildētāja nepiekrīt prasības pieteikumā norādītajam mantas sadales veidam, jo nekustamais īpašums /adrese A/ un /adrese C/ iegādāti kopīgi laulības laikā.

2010.gada 9.novembrī atbildētāja tiesā cēla pretprasību pret prasītāju ar trešajām personām Nordea Bank Finland Plc un /pers. C/ par laulības šķiršanu un laulāto kopīgās mantas sadali, ar kuru, saskaņā ar 2011.gada 22.septembrī iesniegtajiem pretprasības pieteikuma precizējumiem lūgts:
- šķirt laulību, kas noslēgta starp pusēm;
- atstāt atbildētājai laulības laikā iegūto uzvārdu – /uzvārds/;
- atzīt, ka dzīvokļa īpašums /adrese B/, Salaspilī ir atbildētājas atsevišķa manta;
- atzīt, ka nekustamai īpašums d/s "/nosaukums/", Salaspils pagastā pēc laulības šķiršanas paliek atbildētājas atsevišķā īpašumā;
- atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir pušu laulības laikā kopīgi iegādāta manta un iekļaut to laulāto kopmantas sastāvā;
- atzīt atbildētājai pēc laulības šķiršanas vienpersoniskas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/;
- uzlikt par pienākumu atbildētājai nokārtot kredīta saistības ar Nordea Bank Finland Plc saskaņā ar 2003.gada 22.jūlijā noslēgto Aizdevuma līgumu un tā 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā noslēgtajiem grozījumiem;
- atzīt prasītājam īpašuma tiesības uz automašīnas piekabi ar reģ.Nr.A6120, kā arī uz iegūtajiem naudas līdzekļiem par 2009.gadā un 2011.gadā pārdotajām automašīnām saskaņā ar 2011.gada 5.janvāra CSDD izziņu;
- atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese D/ bija pušu laulības laikā kopīgi iegādātā manta un iekļaut to laulātu kopmantas sastāvā;
- atzīt prasītājam īpašuma tiesības uz 60 000 Ls, kas iegūti par laulības laikā iegūtā nekustamā īpašuma /adrese D/, pārdošanu saskaņā ar 2007.gada 6.jūlija pirkuma līgumu un 2007.gada 24.jūlija grozījumiem pirkuma līgumā;
- piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai visus tiesāšanās un ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Pretprasībā norādīts, ka nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, ir iegādājusies par privatizācijas sertifikātiem un tā ir viņas atsevišķā manta. Savukārt nekustamais īpašums d/s "/nosaukums/" ir iegādāts laulāto kopdzīves laikā par kopīgiem līdzekļiem un atzīstams par laulāto kopīgo mantu. Prasītājam nav iebildumu, ka minētais nekustamais īpašums paliek atbildētājas atsevišķā īpašumā. Nekustamais īpašums /adrese A/, ir iegādāts par kopīgiem līdzekļiem un ir atzīstams par laulāto kopīgo mantu. Minētais nekustamais īpašums ir iegādāts uz 2000.gada 30.novembra un 2000.gada 01.decembra izpirkuma līguma pamata. Par pirkumu norēķinājās vairāku gadu garumā līdz 2004.gada pavasarim. Atbildētāja ir ņēmusi bankā aizdevumu kopā Ls 18 000 apmērā, kurš bija paredzēts mājas /adrese A/, 2.stāva izbūvei un mājas remontam. Kredīta atmaksu visu laiku veic tikai pušu dēls /pers. C/. Vēlas, lai minētais nekustamais īpašums paliek vienpersoniskā atbildētājas īpašumā.

Nekustamo īpašumu /adrese D/, laulātie laulības laikā 2005.gadā iegādājās par kopīgiem līdzekļiem - Ls 10 000. Pie kam, daļēji naudu deva arī dēls /pers. C/. Minēto nekustamo īpašumu laulātie pārdeva par Ls 80 000. Pircējs naudu pārskaitījis uz prasītāja kontu, taču prasītājs ir slēpis naudas līdzekļus no atbildētājas. Ģimenes vajadzībām ir iztērēti Ls 20 0000, uzskata, ka atlikušie Ls 60 000 ir atzīstami par laulāto kopīgo mantu, bet piekrīt, ka šī nauda paliek prasītāja īpašumā. Atbildētājai nav iebildumu, ka prasītāja īpašuma paliek automašīnas piekabe Nr.A6120 un naudas līdzekļi, kas iegūti no pārdotajām automašīnām.

2011.gada 7.februārī tiesā saņemti prasītāja paskaidrojumi par pretprasību, norādot, ka pretprasību neatzīst, jo laulība starp pusēm izirusi ir jau no 2006.gada, bet kopīgi naudas līdzekļi pusēm nekad nav bijuši. Par tādu kārtību puses bija vienojušās. Iebilst atbildētājas prasībai atzīt viņai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/ un uzlikt par pienākumu atbildētājai vienpersoniski nokārtot kredīta saistības ar Nordea Bank Finland Plc saskaņā ar 2003.gada 22.jūlijā noslēgto Aizdevuma līgumu un tā 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā noslēgtajiem grozījumiem. Nekustamo īpašumu /adrese A/ prasītājs iegādājās par saviem līdzekļiem un šis īpašums ir līdzvērtīgs atbildētajai piederošajiem nekustamajiem īpašumiem. Par noslēgto aizdevuma līgumu prasītājam nekas nebija zināms.

2011.gada 17.februārī tiesā saņemti Nordea Bank Finland Plc paskaidrojumi, norādot, ka nepiekrīt prasītāja norādei, ka viņš nav zinājis par aizdevuma ņemšanu bankā un nekustamā īpašuma /adrese B/, Salaspilī, ieķīlāšanu, jo Hipotēkas līgums un tā grozījumi apliecina, ka prasītājs tos ir parakstījis, tātad zinājis par Aizdevuma un Hipotēkas līguma noslēgšanu un nekustamā īpašuma ieķīlāšanu par labu bankai. Banka nepiekrīt atbildētājas lūgumam noteikt par pienākumu atbildētājai vienpersoniski nokārtot saistības pret banku, jo lūgums nav pamats ne ar Aizdevuma līguma noteikumiem, ne ar normatīvajiem aktiem. Aizdevuma līgums tika noslēgts starp banku kā aizdevēju un /pers. C/ un atbildētāju kā solidāriem aizņēmējiem. Bankai nav iebildumu par citiem apstākļiem ar nosacījumu, ka tiek saglabāta hipotēka un aizlieguma atzīme uz nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī.

2011.gada 13.maijā tiesā saņemti trešās personas /pers. C/ paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasība ir nepamatota, bet pretprasība ir pamatota. Apliecina, ka neatsakās no savām saistībām pret Nordea Bank Finland Plc. Apstiprina, ka prasītājs zināja, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspilī, tiek ieķīlāts.

Ar Rīgas rajona tiesas 2011.gada 13.decembra spriedumu prasība un pretprasība daļā par laulības šķiršanu apmierināta, bet prasība un pretprasība daļā par laulāto mantas sadali apmierināta daļēji; šķirta laulība starp prasītāju un atbildētāju; pēc laulības šķiršanas atbildētājai saglabāts laulības uzvārds /Nosaukums A/; noraidīta prasība daļā par laulības šķiršanu, pamatojoties uz Civillikuma 74.panta pirmās daļas 1.punktu; atzītas prasītājam īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/; atzītas atbildētājai īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/; atzītas atbildētājai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese E/, Salaspils pagasts; atzīts, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspils novads ir atbildētājas atsevišķā mantā un tas izslēgts no laulāto kopmantas sastāva; noraidīta prasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese A/, atzīšanu par prasītāja atsevišķo mantu; noraidīta prasība daļā par vienpersoniskas īpašuma tiesības atzīšanu prasītājam uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/; noraidīta pretprasība daļā par vienpersoniskas īpašuma tiesības atzīšanu atbildētājai uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/; noraidīta pretprasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese D/, iekļaušanu laulāto kopīgās mantas sastāvā un īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz naudas līdzekļiem Ls 60 000,00 apmērā; noraidīta pretprasība daļā par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz automašīnas piekabi ar reģ.Nr.A6120 un iegūtajiem naudas līdzekļiem par 2009.gadā un 2011.gadā pārdotajām automašīnām; noraidīta pretprasība daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājai kārtot kredīta saistības ar Nordea Bank Finland Plc. saskaņā ar 2003.gada 22.jūlijā noslēgto Aizdevuma līgumu Nr.2003/1064/HK (ar grozījumiem 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā).

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka starp pusēm ir strīds par brīdi, kad puses ir uzsākušas dzīvot šķirtu dzīvi. Prasītājs norāda, ka šķirti dzīvo no 2006.gada, bet atbildētāja norāda, ka šķirta dzīve ir no 2010.gada 24.jūnija.

Saskaņā ar liecinieces /pers. J/ liecību ir pierādīts, ka laulātie ir dzīvojuši vienā istabā, gulējuši vienā gultā un atbildētāja ir gatavojusi visiem ēdienu, ko arī prasītājs ir ēdis. Lieciniece apliecināja, ka no kopējās dzīves vietas prasītājs ir aizgājis pēc 2010.gada 24.jūnija konflikta.

No lietas materiāliem pievienotām fotogrāfijām ir redzams, ka abi laulātie ir piedalījušies savu radinieku svinīgajos brīžos 2006.gadā, 2007.gadā, 2008.gadā, 2009.gadā, 2010.gadā, braukuši kopā uz Maskavu 2006.gada augustā un uz Vāciju 2008.gadā, svinējuši savu kāzu jubileju 2008.gada 23.decembrī, apkopuši kapus 2007.gadā.

Lieciniece/pers. K/ liecināja, ka pēc skandāla prasītājam nav bijis kur palikt un no slimnīcas viņš atvests uz liecinieces māju ārstēšanai. Pirms tam puses dzīvojušas kopā. Pirms incidenta viņiem bijusi kopdzīve.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus par pušu kopdzīves pārtraukšanas laiku, kā arī pušu apgalvojumus tiesas sēde, tiesa secinājusi, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka šķirtu dzīvi puses ir dzīvojušas no 2006.gada. Tiesa atzinusi, ka atbildētāja ir pierādījusi savu apgalvojumu, ka šķirtu dzīvu puses uzsākušas no 2010.gada 24.jūnija. Prasītāja apgalvojums, ka starp pusēm ir bijuši strīdi pirms 2010.gada 24.jūnija, nepierāda, ka puses ir dzīvojušas šķirti.

Tiesas sēdē atbildētāja atzina prasību par laulības šķiršanu, pamatojoties uz Civillikuma 74.panta pirmās daļas 2.punktu, un uz šī pamata lūdza šķirt laulību. Tiesa guva pārliecību, ka samierināšanās starp pusēm nav iespējama. Starp pusēm nepastāv strīds par otra laulātā iepriekšējā labklājības līmeņa nodrošināšanu, pusēm nav laulībā dzimušu nepilngadīgu bērnu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzina, ka laulība ir šķirama, pamatojoties uz Civillikuma 74.panta pirmās daļas 2.punktu.

Prasītājs lūdz šķirt laulību, pamatojoties uz Civillikuma 74.panta pirmās daļas 1.punktu.

Tiesa konstatējusi, ka ar lietas materiāliem pievienoto lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai ir pierādīts, ka ir ierosināts kriminālprocess par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā. Saskaņā ar minēto lēmumu prasītājam ir nodarīti viegli miesas bojājumi. Apsūdzētā persona ir /pers. C/, bet atbildētāja ir liecinieces statusā. Ar 2010.gada 9.novembra lēmumu kriminālprocess par prasītājam un /pers. C/ nodarītiem miesas bojājumiem ir izbeigts.

Tiesa konstatējusi, ka minētie pierādījumi nepierāda, ka miesas bojājumus, kas prasītājam radušies 2010.gada 24.jūnijā, ir nodarījusi atbildētāja. Prasītājs nav pierādījis savu apgalvojumu par atbildētājas līdzdalību un vainojamību 2010.gada 24.jūnija konfliktā un nav gūti pierādījumi, par to, ka atbildētāja ir izjutusi gandarījumu par to, ka dēls nodara miesas bojājumus tēvam. Ņemot vērā minēto, tiesa nav konstatējusi, ka atbildētājas 2010.gada 24.jūnija rīcība būtu kvalificējama kā neizturama cietsirdība pret prasītāju, kas padara laulības dzīvi par neiespējamu. Lietas materiāliem pievienotais izraksts no prasītāja ambulatorās kartes un klīnikas "Gaiļezers" izraksts neliecina par to, ka prasītāja veselības satricinājuma izraisīšanā ir atbildētāja vainojama.

Ņemot vērā minēto, tiesa secinājusi, ka prasībā daļā par laulības šķiršanu uz tā pamata, ka laulības dzīve ar atbildētāju ir neizturama cietsirdība, ir noraidāma.

Atbildētāja pēc laulības šķiršanas lūgusi saglabāt viņai laulībā iegūtu uzvārdu /Nosaukums A/.

Tiesa, ņemot vērā Civillikuma 82.panta otro daļu, secinājusi, ka, neskatoties uz to, ka prasītājs vaino atbildētāju laulības šķiršanā, viņš neiebilda, ka atbildētāja pēc laulības šķiršanas saglabā laulībā iegūto uzvārdu. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzinusi par pamatotu un apmierināmu atbildētājas lūgumu par laulības uzvārda /Nosaukums A/ saglabāšanu viņai pēc laulības šķiršanas.

Prasītājs lūdzis atzīt atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese E/, Salaspils pagastā. Atbildētāja lūdz atzīt īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese E/, Salaspils pagastā.

No Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Salaspils pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izriet, ka nekustamais īpašums /adrese E/, saskaņā ar 2004.gada 17.jūnija pirkuma līgumu ir reģistrēts uz atbildētājas vārda. Pirkuma līgums par minētā nekustamā īpašuma iegādi ir noslēgts pušu laulības laikā.

Tiesa konstatējusi, ka abas puses ir izteikušas identiskas prasības attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese E/, Salaspils pagastā. Gan prasītājs, gan

atbildētāja tiesas sēdē apliecināja, ka minētais īpašums ir laulāto kopīgā manta un pēc laulības šķiršanas paliek atbildētājas īpašumā. Tā kā pusēm par minēto prasījumu strīda nav, tad prasība un pretprasība šajā daļā ir apmierināma un atbildētājai ir atzīstamas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese E/, Salaspils pagastā.

Atbildētāja lūgusi uzlikt viņai par pienākumu kārtot kredīta saistības ar Nordea Bank Finland Plc. No lietas materiāliem pievienotā Aizdevuma līguma izriet, ka 2003.gada 22.jūlijā starp Nordea Bank Fonland Plc. kā aizdevēju un /pers. C/ un /pers. B/ kā aizņēmējiem ir noslēgts Aizdevuma līgums par aizdevuma Ls 6000,00 saņemšanu nekustamā īpašuma remontam. 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā līgumslēdzēji ir noslēguši Līgumus par grozījumiem Aizdevuma (kredīta) līgumam, saskaņā ar kuriem aizdevuma apmērs ir noteikts Ls 18 000,00.

Trešā personas Nordea Benk Fonland Plc. pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka prasība šajā daļā ir nepamatota un trešā persona nepiekrīt, ka saistību kārtošana ir uzliekama vienpersoniski atbildētājai.

Kā paskaidroja atbildētāja un kā liecināja lieciniece /pers. J/, kredīta maksājumus aizdevuma atmaksai veic trešā persona- /pers. C/.

Lietā nav strīda, ka saistības, kas izriet no 2003.gada 22.jūlija Aizdevuma līguma (ar grozījumiem 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā) nav izpildīts, līgums nav atcelts vai atzīts par spēkā neesošu. Tiesa secinājusi, ka nav pamata saistības izpildīšanas pienākumu noteikt tikai atbildētājai, tādējādi atbrīvojot /pers. C/ no saistību izpildes, atbilstoši 2003.gada 22.jūlija Aizdevuma līgumā (ar grozījumiem 2004.gada 21.oktobrī un 2005.gada 7.jūlijā) pielīgtajam. Ņemot vērā iepriekšminēto, atbildētājas pretprasība šajā daļā ir noraidāma.

Prasītājs lūdzis atzīt atbildētājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, bet uzskata, ka minētais īpašums ir laulāto kopīga manta, jo tas ir iegādāts laulības laikā. Atbildētāja lūdz atzīt nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, par viņas atsevišķo mantu un izslēgt no laulāto kopmantas sastāva.

No Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Salaspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/izriet, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspilī, pamatojoties uz 2001.gada 27.septembra pirkuma līgumu, ir reģistrēts uz atbildētājas vārda.

No lietas materiāliem pievienotā Latvijas Krājbankas izraksta no konta vēstures izriet, ka 1994.gada 1.novembrī atbildētājas kontā ir ieskaitīti 59,50 sertifikāti un 1998.gada 19.februārī- 29,09 sertifikāti, norādot iemeslu – mantošana. Ar minēto ir pierādīts, ka atbildētājas īpašumā bija 88,59 sertifikāti, kas atzīstami par viņas atsevišķo mantu, kas iegūta bezatlīdzības ceļā – valsts piešķirtie 59,50 sertifikāti un mantošanas ceļā iegūtie 29,09 sertifikāti.

Saskaņā ar 2001.gada 22.augusta Paziņojumu par pirkuma līguma noslēgšanu Salaspils pilsētas dzīvojamo māju privatizācijas komisija paziņojusi, ka ir pieņemts lēmums par pirkuma līguma slēgšanu ar atbildētāju, nosakot kopējo maksu 72,66 sertifikāti. 2001.gada 28.augustā no atbildētājas Latvijas Krājbankas konta ir norakstīti 72,66 sertifikāti sakarā ar privatizāciju. 2001.gada 27.septembrī Salaspils pilsētas dzīvojamo māju privatizācijas komisija, kuru pārstāv komisijas priekšsēdētājs /pers. R/, un atbildētāja noslēguši pirkuma līgumu, ar kuru atbildētāja nopirkusi dzīvokli /adrese B/, Salaspilī.

Tiesa secinājusi, ka ar iepriekš minētajiem pierādījumiem atbildētāja ir pierādījusi, ka nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, ir iegādājusies, nekustamā īpašuma pirkšanai izmantojot savu atsevišķo mantu- privatizācijas sertifikātus. Līdz ar to secināts, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspilī, atbilstoši Civillikuma 91.panta pirmās daļas 5.punktam, kā manta, ar ko ir atvietota atbildētājas atsevišķā manta – privatizācijas sertifikāti, ir atzīstams par atbildētājas atsevišķo mantu un nav vērtējams, sadalot laulāto kopīgo mantu.

Prasītājs neapstrīd, ka atbildētāja nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, ir iegādājusies, izmantojot savus privatizācijas sertifikātus, bet norāda, ka viņš šo dzīvokli ir ieguvis lietošanā apmaiņas ceļā.

Saskaņā ar lietas materiāliem pievienoto Rīgas pilsētas Salaspils ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas 1980.gada 19.marta lēmumu ir pierādīts, ka ir izskatīts prasītāja un atbildētājas iesniegums un prasītājam atļauts mainīt apdzīvojamo platību Salaspils ciema /adrese F/ ar /pers. S/ apdzīvojamo platību Salaspils ciemā /adrese B/.

Tiesa nav konstatējusi, ka iegūstot apdzīvojamo platību lietošanā maiņas rezultātā, prasītājs būtu piedalījies nekustamā īpašuma /adrese B/, Salaspilī, iegūšanā īpašumā. Lietā nav gūti pierādījumi, ka apdzīvojamā platība Salaspils ciema /adrese F/ būtu prasītāja īpašums, kuru varētu vērtēt atbilstoši Civillikuma 91.pantā noteiktajiem kritērijiem. Tāpat lietā nav gūti pierādījumi, ka prasītājs būtu ieguldījis jebkādus līdzekļus nekustamā īpašuma /adrese B/, Salaspilī, iegādē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas secinājusi, ka par pamatotu ir atzīstama pretprasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese B/, Salaspilī, atzīšanu par atbildētājas atsevišķo mantu un minētā nekustamā īpašuma izslēgšanu no laulāto kopīgās mantas sastāva.

Ņemot vērā apstākli, ka tiesa atzinusi, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspilī ir atbildētājas atsevišķa manta, tad nav pamata to dalīt kā laulāto kopīgo mantu un nav pamata atbildētājai atzīt īpašuma tiesības uz šo īpašumu, jo viņai tādas jau piemīt. Pie šādiem apstākļiem ir noraidāma prasība daļā par īpašuma tiesību atzīšanu atbildētājai uz nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī.

Atbildētāja lūgusi atzīt nekustamo īpašumu /adrese D/ par laulāto kopīgo mantu un iekļaut to laulāto kopmantas sastāvā, kā arī atzīt prasītājam īpašuma tiesības uz naudas līdzekļiem Ls 60 000,00 apmērā, kas iegūti par minētā īpašuma pārdošanu.

Lai tiesa varētu lemt par īpašuma tiesību atzīšanu laulātajam, tiesai ir jākonstatē dalāmās mantas esamība brīdī, kad ir pārtrauktas laulāto attiecības. Tiesa iepriekš ir konstatējusi, ka laulāto attiecības ir pārtrauktas 2010.gada 24.jūnijā, kad starp laulātajiem bija konflikts un prasītājs nokļuva slimnīcā.

No Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Salaspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs C/izriet, ka no 2005.gada 20.oktobra līdz 2007.gada 6.jūlijam (ar grozījumiem 2007.gada 24.jūlijā) nekustamā īpašuma /adrese D/, īpašnieks ir prasītājs.

Lietā nav strīda, ka minētais nekustamais īpašums ir iegādāts un pārdots pušu laulības laikā. Šobrīd minētā nekustamā īpašuma īpašnieks ir /pers. T/.

No lietas materiāliem pievienotajām AS „Norvik banka" iesniegtajām prasītāja konta izdrukām ir redzams, ka 2007.gada 10.septembrī prasītāja latu kontā Nr.LV90LATB0002020079941 ir iemaksāti Ls 10 000,00 saskaņā ar pirkuma līgumu no 06.07.2007.g. par nī Salaspils, Gaismas 4, maksātājs /pers. T/. Savukārt 2007.gada 28.decembrī prasītāja eiro kontā Nr.LV90LATB0002020079941 ir iemaksāti 72 202,17 EUR un kā pamatojums norādīts pirkuma pārdošanas līgums un maksātājs ir /pers. T/.

Prasītājs neapstrīd, ka minētie maksājumi ir saņemti par nekustamā īpašuma /adrese D/, pārdošanu.

Izvērtējot informāciju par prasītāja latu kontā Nr.LV90LATB0002020079941 un eiro kontā Nr.LV90LATB0002020079941 esošajiem naudas līdzekļiem, tiesa nav konstatējusi atbildētājas norādīto naudas līdzekļu esamību laulāto attiecību pārtraukšanas brīdī. Tiesa atzinusi, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka naudas līdzekļi Ls 60 000,00 apmērā reāli eksistēja laulāto attiecību pārtraukšanas brīdī, lai tiesai būtu pamats tos iekļaut laulāto dalāmās mantas sastāvā.

Tiesa ņēmusi vērā, ka atbildētāja atzina, ka apmēram Ls 20 000,00 no pārdotā nekustamā īpašuma ir nodevis ģimenes vajadzībām, savukārt liecinieks /pers. U/ liecināja, ka prasītājs nodarbojās ar automašīnu tirdzniecību un automašīnas tika lietotas ģimenes vajadzībām, tai skaitā, ar tām brauca arī atbildētāja.

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesai nav bijis pamata Ls 60 000,00 un nekustamo īpašumu /adrese D/ iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā, jo minētais nekustamais īpašums jau 2007.gadā ir pārdots, bet Ls 60 000,00 esamība laulāto attiecību pārtraukšanas brīdī netika konstatēta.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzinusi, ka pretprasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese D/, iekļaušanu laulāto kopīgās mantas sastāvā un īpašuma

tiesību atzīšanu prasītājam uz naudas līdzekļiem Ls 60 000,00 apmērā ir noraidāma.

Prasītājs lūdzis atzīt nekustamo īpašumu /adrese A/, par viņa atsevišķo mantu un atzīt viņa īpašuma tiesības uz šo atsevišķo mantu. Atbildētāja norāda, ka minētais nekustamais īpašums ir laulāto kopīgā manta un lūdz atzīt viņai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/.

No lietas materiāliem pievienotā Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Salaspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs D/izriet, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, īpašnieks ir prasītājs. Pamatojoties uz 2000.gada 30.novembra pirkuma līgumu prasītājam ir reģistrētas īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no minētā nekustamā īpašuma, bet, pamatojoties uz 2000.gada 1.decembra pirkuma līgumu, prasītājam ir reģistrētas īpašuma tiesības uz atlikušo ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma.

Prasītājs tiesas sēdē norādīja, ka starp laulātajiem bijusi noruna par mantas šķirtību un viss, kas ir reģistrēts uz viena laulātā vārda, pieder viņam kā atsevišķa manta. Tiesa konstatējusi, ka prasītājs nav pierādījis minēto apgalvojumu. Pie minētā secinājuma tiesa nonāca, jo prasītājs ir atzinis, ka nekustamais īpašums /adrese E/, Salaspils pagastā, ir laulāto kopīgā manta un ir lūdzis atzīt nekustamo īpašumu /adrese B/, Salaspilī, par laulāto kopīgo mantu, līdz ar to nav pamata uzskatam, ka laulātie būtu vienojušies par visas mantas šķirtību. Laulības līgums starp pusēm nav noslēgts.

No lietas materiāliem pievienotā 2000.gada 30.novembra Pirkuma līguma izriet, ka /pers. V/ pārdevusi prasītājam ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/ pilsētā, par Ls 4000,00. Minētā līguma 2.2.punktā puses vienojušās, ka pirkuma maksu pircējs samaksā piecu gadu laikā, ik gadu maksājot Ls 800,00.

No 2000.gada 1.decembra Pirkuma līguma izriet, ka /pers. V/ pārdevusi prasītājam ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/ pilsētā par Ls 4000,00. Minētā līguma 2.2.punktā puses vienojušās, ka pirkuma maksu pircējs samaksā piecu gadu laikā, ik gadu maksājot Ls 800,00.

Tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar abiem pirkuma līgumiem nekustamais īpašums /adrese A/ ir iegādāts par Ls 8000,00 un līdzēji vienojušies, ka maksājumi tiks veikti piecu gadu laikā, katru gadu maksājot Ls 1600,00. Puses neapstrīd, ka pirkuma maksa ir veikta pakāpeniski, norādot, ka visa summa ir samaksāta vienu gadu pirms noteiktā termiņa.

Prasītājs norādījis, ka nekustamo īpašumu /adrese A/, ir iegādājies par saviem atsevišķiem līdzekļiem, ko ieguvis, pārdodot mantojumā iegūto īpašumu /adrese G/ un /adrese H/.

No lietas materiāliem pievienotās Rīgas pilsētas Zemesgrāmatu nodaļas uzziņas par personai piederošiem un bijušiem nekustamiem īpašumiem izriet, ka nekustamie īpašumi /adrese G/, Meņģeles pagastā, un /adrese H/, Meņģeles pagastā, uz prasītāja vārda ir reģistrēti, pamatojoties uz 1997.gada 14.februāra mantošanu.

Saskaņā ar lietas materiāliem pievienoto 1997.gada 20.augusta Pirkuma līgumu prasītājs pārdevis agrofirmai /adrese J/ nekustamo īpašumu: zemes gabalu 14,6 ha platībā ar nosaukumu /adrese H/ un zemes gabalu 83,2 ha platībā ar nosaukumu /adrese G/ par Ls 10 000,00.

Kā norāda prasītājs, par naudu, ko viņš ir ieguvis no pārdotā mantojuma, viņš ir iegādājies nekustamo īpašumu /adrese I/, Ogresgalā. No Rīgas pilsētas Zemesgrāmatu nodaļas uzziņas par personai piederošiem un bijušiem nekustamiem īpašumiem ir redzams, ka nekustamais īpašums /adrese I/, Ogresgalā, uz prasītāja vārda ir reģistrēts, pamatojoties uz 1998.gada 7.maija pirkuma līgumu, un 1999.gada 3.novembrī minētais nekustamais īpašums ir pārdots. Kā prasītājs norādīja tiesas sēdē, nekustamo īpašumu /adrese I/ nopircis par Ls 5000,00 un par Ls 5000,00 tas arī ir pārdots.

No minētā tiesa secinājusi, ka lielākā summa, ko varētu atzīt kā prasītāja atsevišķās mantas ieguldījumu nekustamajā īpašumā /adrese A/, ir Ls 5000,00, ja prasītājs pierādītu visas šīs naudas summas ieguldījumu strīdus nekustamā īpašumā.

Tiesa uzskatījusi, ka prasītājs nav pierādījis, ka ir iegādājies strīdus nekustamo īpašumu par saviem atsevišķiem līdzekļiem, pamatojoties sekojošiem apsvērumiem.

Noslēdzot pirkuma līgumus ar /pers. V/, prasītājs vienojies par pirkuma summas atliktajiem maksājumiem uz pieciem gadiem, maksājot Ls 1600,00 gadā līdz tekošā gada augusta mēnesim. Tā kā līgumi ir noslēgti 2000.gada 30.novembrī un 2000.gada 1.decembrī, atbilstoši līgumā pielīgtajam, pirmais maksājums bija veicams vairāk kā pēc pusgada līdz augusta mēnesim. Minēto tiesa vērtē kā pierādījumu apstāklim, ka prasītājam nebija brīvu naudas līdzekļu, tai skaitā pirmā maksājuma veikšanai. Turklāt arī tiesas sēdē prasītājs paskaidroja, ka ir izvēlējies atlikto maksājumu par pirkumu, jo nauda bija vajadzīga citiem mērķiem.

Tiesa secinājusi, ka prasītājs nav pierādījis, ka nekustamo īpašumu ir iegādājies par tiem naudas līdzekļiem, ko ir ieguvis no mantotā un pārdotā nekustamā īpašuma. Pie šādiem apstākļiem tiesai nav bijis pamata atzīt nekustamo īpašumu /adrese A/, par prasītāja atsevišķo mantu.

Tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 89.panta otro daļu un 93.pantu, pieņēmusi, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, iegādes laikā starp pusēm pastāvēja normālas laulāto attiecības, jo kā apliecināja atbildētāja un liecinieki, strīdi sākās tikai pēc tam, kad tika pārdots nekustamais īpašums /adrese D/, kas ir noticis 2007.gadā. Lietā nav gūti pierādījumi, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir prasītāja atsevišķā manta, nav gūti pierādījumi, ka pusēm būtu vienošanās par visas mantas šķirtību, līdz nekustamā īpašuma /adrese A/, iegūšanai puses dzīvoja /adrese B/, Salaspilī, kas ir atbildētājas atsevišķs īpašums.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi, ka lietā nav gūti pierādījumi par katras puses ieguldījumu nekustamā īpašuma iegādē, līdz ar to šaubu gadījumā, atbilstoši Civillikuma 89.panta otrai daļai, ir nosakāmas katra laulāta īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzinusi, ka prasība šajā daļā ir apmierināma daļēji, atzīstot prasītāja īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/ un noraidot lūgumu par minētā īpašuma atzīšanu par prasītāja atsevišķo mantu. Arī pretprasība ir apmierināta daļēji, atzīstot, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir laulāto kopīgi iegūta manta un atzīstot atbildētājas īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/.

Atbildētāja norādījusi, ka viņai ir atzīstamas īpašuma tiesības uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/, paskaidrojot, ka viņa šajā īpašumā ir ieguldījusi līdzekļus un ņēmusi kredītu, turklāt tajā dzīvo dēls.

Kaut arī prasītājs apstrīd, ka aizdevums bankā ir ņemts nekustamā īpašuma /adrese A/, remontam, ar liecinieku /pers. Z/ un /pers. J/ liecībām ir pierādīts, ka aizdevums ir ņemts un izlietots tieši nekustamā īpašuma /adrese A/, remontam un pārbūvei. Turklāt nav pierādījies, ka prasītājs nav zinājis par aizdevuma ņemšanu, jo Hipotēkas līgumu, ar kuru ir ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspilī, ir parakstījis arī prasītājs.

Tas, ka atbildētāja ar savu ieguldījumu ir piedalījusies nekustamā īpašuma remontā, nevar ietekmēt viņas daļu laulāto kopmantā, jo kopmanta sadalāma, atbilstoši abu laulāto ieguldījumam īpašuma iegūšanā. Tā kā tiesa ir atzinusi, ka īpašums ir iegūts ar abu laulāto līdzdalību, tad atbildētājai nav liegts ieguldīt savus līdzekļus savā nekustamajā īpašumā.

Tāpat laulātā īpašuma tiesības uz daļu laulāto kopīgajā īpašumā nevar ietekmēt apstāklis, ka otram laulātajam ir vai nav atzītas īpašuma tiesības uz kādu citu laulāto kopīgo mantu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi, ka ir noraidāma pretprasība daļā par īpašuma tiesību atzīšanu atbildētājai uz visu strīdus nekustamo īpašumu.

Atbildētāja lūgusi atzīt prasītājam īpašuma tiesības uz automašīnas piekabi ar reģ.Nr.A6120 un uz naudas līdzekļiem par 2009.gadā un 2011.gadā pārdotajām automašīnām.

Saskaņā ar lietas materiāliem pievienoto Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2011.gada 5.janvāra izziņu prasītāja īpašumā ir transporta līdzeklis A 6120, 1994.izlaiduma gads, /numurs/. Savukārt transportlīdzeklis Mercedes Benz 240, 1980.izlaiduma gads, reģistrācijas numurs /numurs/, un transportlīdzeklis Mercedes Benz 240, 1980.izlaiduma gads, reģistrācijas numurs /numurs/, 2011.gada 31.janvārī ir norakstīti.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka transportlīdzekļi Mercedes Benz 240, ar reģistrācijas numuru /numurs/, un Mercedes Benz 240, ar reģistrācijas numuru /numurs/, ir pārdoti un par to ir iegūti kādi līdzekļi, līdz ar to tiesai nav bijis pamata atzīt īpašuma tiesības uz nenoskaidrotiem naudas līdzekļiem.

Prasītājs tiesas sēde norādīja, ka arī piekabe ir norakstīta. Saskaņā ar tiesai pieejamo Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzi tiesa pārliecinājās, ka arī transporta līdzeklis A 6120, 1994.izlaiduma gads, /numurs/ ir norakstīts 2011.gada 31.janvārī. Ņemot vērā, ka minētais transporta līdzeklis ir norakstīts, tas nav iekļaujams laulāto kopīgās mantas sastāvā un nav apmierināma prasība par prasītāja īpašuma tiesību atzīšanu uz transporta līdzekli A 6120, 1994.izlaiduma gads, /numurs/.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2011.gada 5.janvāra izziņu 2009.gadā prasītājam ir izbeigušās īpašuma tiesības uz transporta līdzekli Mercedes Benz Vito 108, 1996.izlaiduma gads, reģistrācijas numurs /numurs/, transporta līdzekli Mercedes Benz V 230, 1998.izlaiduma gads, reģistrācijas numurs /numurs/, transporta līdzekli Toyota Land Cruiser, 1999.izlaiduma gads, reģistrācijas numurs /numurs/.

Tiesa atzinusi, ka nav pamata ne minētos transporta līdzekļus, ne arī to pārdošanas rezultātā iegūtos naudas līdzekļus iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā, jo transporta līdzekļi ir pārdoti pirms laulāto attiecību pārtraukšanas 2010.gada 24.jūnijā, un atbildētāja nav identificējusi naudas līdzekļu apmēru, kā arī nav pierādījusi šo naudas līdzekļu esamību laulāto attiecību pārtraukšanas brīdī. Ņemot vērā minēto tiesa atzinusi, ka pretprasība šajā daļā ir noraidāma.

Par minēto spriedumu prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu prasības noraidītajā un pretprasības apmierinātajā daļā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs uzskata par nepareizu pirmās instances tiesas secinājumu par cietsirdības neesamību pret viņu no atbildētājas puses. Secinājumu, ka atbildētāja nav rīkojusies pret prasītāju cietsirdīgi, pirmās instances tiesa pamatojusi ar atbildētājas procesuālo statusu kriminālprocesā, kurā celta apsūdzība pušu dēlam /pers. C/, bet ne viņai. Izņemot likumā tieši noteiktos gadījumus, nav pamata pilnībā identificēt procesuālos statusus kriminālprocesā ar tā vai cita apstākļa nodibināšanu civillietā. Kaut arī atbildētājai patiešām netika celta apsūdzība par viņas darbībām, viņa ar tām aktīvi uzkūdījusi /pers. C/ uzbrukt prasītājam un nodarīt viņam miesas bojājumus. Ņemot vērā to, ka prasītāja dzīves pamatmērķis vienmēr ir bijis sievas un bērnu labklājība, tāda attieksme īpaši aizvaino un uzskatāma par neizturamu cietsirdību.

Par minētajiem apstākļiem prasītājs sniedzis liecības kriminālprocesā, kuras tika pievienotas civillietas materiāliem, taču palikušas tiesas spriedumā bez jebkāda vērtējuma. Šo pierādījumu lietas izskatīšanas laikā pirmās instances tiesā neviens procesa dalībnieks nav apšaubījis, tādēļ uzskatīja šo pierādījumu par pietiekošu savu apgalvojuma pamatošanai.

Pirmās instances tiesā prasītājs atzina prasību daļā par īpašuma tiesību atzīšanu atbildētājai uz nekustamu īpašumu /adrese E/, Salaspils pagastā. Prasītājs rīkojies šādi ar nolūku rast kādu pamatu kompromisam ar atbildētāju, taču vienošanās un izlīgums par mantas sadali, kurā tiktu ievērotas gan atbildētājas, gan arī prasītāja intereses, nav iespējams, jo atbildētāja par katru cenu vēlas iegūt to, kas viņai nepienākas, un ignorē citu intereses. Atbildētāja tiesas sēdē norādīja, ka nekustamais īpašums /adrese E/ tika iegādāts laulības laikā un ir laulāto kopīga manta. Savu prasību šajā daļā viņa motivējusi vien ar to, ka vēlas šo mantu paturēt savā īpašumā. Tātad, atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka šis īpašums ir viņas atsevišķa manta, kaut arī tas ir viņas pienākums saskaņā ar Civillikuma 91.panta otro daļu. Līdz ar to nekustamais īpašums /adrese E/ uzskatāms par laulāto kopīgu mantu Civillikuma 89.panta otrās daļas izpratnē.

Izlemjot prasību daļā par dzīvokli /adrese B/, Salaspils, tiesa ir vadījusies no judikatūras, ievērojot Civilprocesa likuma 5.panta 6.daļas prasības. Tomēr, katras civillietas apstākļi ir individuāli, un pat apkopotā tiesu prakse nav absolūti viennozīmīga šajā jautājumā.

Pirmās instances tiesa pamatoja spriedumu ar atziņu, ka privatizācijas sertifikāti ir personas atsevišķais īpašums, kurš tika atvietots ar minēto privatizēto dzīvokli.

Atsaucoties uz likuma „Par privatizācijas sertifikātiem" 1.panta 1.punktu un Civillikuma 89.panta otro daļu, prasītājs uzskata, ka tiesa nepareizi vērtēja kā nenozīmīgu apstākli, ka lietošanas tiesības uz strīdus dzīvokli laulātie ir ieguvuši kopīgi, apmaiņas ceļā. Minētais uzskatāms par laulāto kopīgu darbību, ar kuru dzīvoklis tika iegūts, jo tikai un vienīgi pastāvot tiesībām to lietot pastāvēja pušu tiesības privatizēt dzīvokli likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā Civillikuma 1439.pantu, norāda, ka kaut arī privatizējot dzīvokli, norēķini par to notikuši ar atbildētājas privatizācijas sertifikātiem, faktiski dzīvoklis nav viņas atsevišķa manta, bet gan laulāto kopīga manta. Tāpēc lūdz vērtēt kā spēkā esošu starp pusēm patiesi noslēgto darījumu — dzīvokļa iegūšanu kopīgā laulāto īpašumā. Uzskata, ka par šādu dzīvokļa piederību tiesai tika iesniegti pierādījumi. To, ka dzīvoklis /adrese B/, Salaspilī ir laulāto kopmanta, pierāda hipotēkas līgumā fiksētais fakts, ka, dzīvokli ieķīlājot bankai, tika lūgta prasītāja piekrišana. Tātad, atbildētāja nav vienīgā īpašniece, kura var brīvi rīkoties ar šo dzīvokli.

Lemjot par nekustamo īpašumu /adrese A/, pirmās instances tiesa ir nonākusi pretrunās, jo nepareizi konstatēja, ka no divu prasītāja mantoto nekustamu īpašumu pārdošanas netika iegūti pietiekoši līdzekļi nekustama īpašuma /adrese A/ iegādei. No nekustama īpašuma /adrese A/ pirkuma līgumiem redzams, ka kopēja pirkuma maksa ir Ls 8 000. Šo faktu tiesa atzina par pierādītu, tāpat, kā faktu, ka prasītājs pārdeva par Ls 10 000 mantojuma ceļā iegūtos nekustamos īpašumus /adrese G/ un /adrese H/, un faktu, ka daļa no šīs summas tika izmantota nekustamā īpašuma /adrese I/ iegādei, taču tika atgūta atpakaļ, pārdodot /adrese I/.

Tādējādi, prasītāja rīcībā bija Ls 10 000. Summa Ls 10 000 ir lielāka par Ls 8 000. Tātad, ir acīmredzami, ka prasītājs varēja nopirkt nekustamo īpašumu /adrese A/ par saviem atsevišķiem līdzekļiem.

Prasītājs nepiekrīt, ka būtu loģisks tiesas vērtējums, ka atliktie maksājumi šī nekustamā īpašuma pirkuma līgumā liecina par brīvo līdzekļu neesamību. Tas ir tikai tiesas pieņēmums, kas ne ar ko nav pamatots. Ja atliktie maksājumi ir bezprocentīgi, kā šajā gadījumā, tie ir izdevīgāki, nekā brīvo līdzekļu samaksa tūlīt pie pirkuma līguma noslēgšanas. Tāpēc prasītājs uzskata par pierādītu, ka īpašums /adrese A/ ir viņa atsevišķa manta, un nav sadalāma starp pusēm.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza arī atbildētāja, pārsūdzot spriedumu pretprasības noraidītajā daļā un daļā par īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/.

Atbildētājas apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa spriedumā pareizi konstatēja, ka nekustamais īpašums /adrese A/ ir atzīstams par laulāto kopīgu mantu, kas tika iegādāts laulības kopdzīves laikā, bet nepiekrīt tiesas spriedumam daļā par šīs kopmantas sadali. Uzskata, ka ar lietas materiāliem tika pierādīts, ka nekustamā īpašuma remontam un pārbūvei tika ieguldīti kredītā ņemti naudas līdzekļi, saskaņā ar aizdevuma līgumu un tā grozījumiem, ka šīs kredīta saistības daļēji kārtoja atbildētāja, bet pēdējā laikā dēls /pers. C/, savukārt prasītājs nekādus naudas līdzekļus nav ieguldījis īpašuma remontā un pārbūvē, kā arī nekārto kredīta saistības, lai gan kredīts ir ņemts laulības kopdzīves laikā. Par aizdevuma līgumu prasītājs bija informēts, par ko liecina viņa paraksts uz līguma. Ņemot vērā pušu naidīgās attiecības, kā arī to, ka īpašumā dzīvo dēls /pers. C/ ar savu ģimeni un prasītāja naidīgās attiecības ar dēlu, uzskata, ka kopdzīve vienā īpašumā nav iespējama, jo īpašums ir viena dzīvokļa māja. Prasītājs dzīvo pie citas sievietes, tāpēc atbildētāja uzskata, ka kopīpašuma sadalē bija piemērojami Civillikuma 1074. un 1075.panta nosacījumi.

Pēc laulības šķiršanas atbildētāja vēlas, lai viņas īpašumā paliktu nekustamais īpašums /adrese A/, ka kredīta saistības, kas ņemtas laulības laikā, piekrīt, kā bijusī laulātā, vienpersoniski nokārtot ar banku, t.i., uzskata, ka prasītājam šīs kredīta saistības nav jākārto, ja īpašuma tiesības tiek atzītas atbildētājai. Vienlaicīgi norādīts, ka attiecībā par dēla /pers. C/ kredīta saistībām, piekrīt bankas pārstāvja viedoklim, ka /pers. C/ - kā kredīta līdzņēmējs, nav atbrīvojams no kredīta saistību kārtošanas. Tiesa savā spriedumā šos apstākļus nav vērtējusi.

Atbildētājas ieskatā tiesa nepamatoti noraidīja pretprasību daļā par pārdotā nekustamā īpašuma /adrese D/, iegūto naudas līdzekļu Ls 60 000

apmērā iekļaušanu laulāto dalāmās mantas sastāvā un īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz naudas līdzekļiem Ls 60 000 apmērā. Uzskata, ka ar lietas materiāliem, t.i., prasītāja bankas kontu izrakstiem tika pierādīts, ka prasītāja kontā daļēji tika ieskaitīti naudas līdzekļi par pārdoto nekustamo īpašumu, ko nenoliedza arī prasītājs, lai gan no zemesgrāmatas nodalījuma izraksta ir redzams, ka īpašums tika pārdots par Ls 80 000, līdz ar to pierādīts apgalvojums, ka prasītājs no atbildētājas slēpa saņemtos naudas līdzekļus par īpašuma pārdošanu. Arī tiesa spriedumā konstatēja, ka pušu strīdi sākās pēc tam, kad tika pārdots nekustamais īpašums /adrese D/. Ņemot vērā to, ka bija paņemts kredīts bankā mājas remontam un pārbūvei, šo kredītu varēja dzēst no iegūtās naudas par pārdoto nekustamo īpašumu, taču prasītājs ģimenes vajadzībām šo naudu pilnā apmēra nenodeva, kas arī bija par pamatu strīdiem un līdz ar to, līdz šim laikam nav nokārtotas kredīta saistības. Uzskata, ka prasītājs nepierādīja, ka visi saņemtie Ls 80 000 tika izmantoti ģimenes vajadzībām. Atbildētāja godprātīgi atzina, ka ģimenes vajadzībām tika iztērēti apmēram Ls 20 000, kas daļēji tika tērēti arī prasītāja biznesam - automašīnu iegādei un pārdošanai, kā to spriedumā konstatēja arī tiesa.

2012.gada 1.martā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi par prasītāja apelācijas sūdzību, norādot, ka prasītāja apelācijas sūdzību neatzīst, jo prasītājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka laulība būtu izirusi atbildētājas cietsirdīgās izturēšanās dēļ. Ierosinātais kriminālprocess pret pušu dēlu /pers. C/ nepierāda atbildētājas cietsirdīgo izturēšanos, ne arī „aktīvu uzkūdīšanu", kā apelācijas sūdzībā norāda prasītājs. Prasītājs prasības pieteikumā par laulības šķiršanu norādīja, ka laulība ir iziruši 2006.gadā, līdz ar to nav saprotams, kāda nozīme ir 2010.gada 24.jūnija konfliktam un ko var liecināt /pers. AC/ par atbildētājai nezināmiem notikumiem 2010.gada 24.oktobrī, kā tas tiek norādīts apelācijas sūdzībā.

Atbildētāja nav noliegusi, ka nekustamais īpašums /adrese E/ ir laulāto kopmanta un necentās pierādīt, ka šis īpašums būtu laulātā atsevišķa manta. Kā norādīts 2010.gada 09.novembra paskaidrojumos - no prasības pieteikuma izriet, ka prasītājam nav iebildumu, ka minētais īpašums pēc laulības šķiršanas paliek atbildētājas atsevišķā īpašumā, līdz ar to ir atzīstams, ka šajā daļā strīdu nav. Tā kā visa pirmās instances tiesas procesa gaitā prasītājs nevēlējās savā īpašumā minēto nekustamo īpašumu un vēlējās, lai tas paliktu atbildētājas īpašumā, no apelācijas sūdzības nav saprotams, kādas pašlaik ir prasītāja prasības attiecībā uz šo nekustamo īpašumu.

Dzīvokļa īpašums /adrese B/, Salaspilī, ir atbildētājas atsevišķa manta un nav laulāto kopmanta, jo minēto dzīvokli viņa privatizēja par personiskajiem sertifikātiem. Prasītājam tajā laikā vispār nebija sertifikāti, kā arī viņš nevēlējās privatizēt šo dzīvokli. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments savā 2007.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesību normu piemērošana laulāto mantiskajās attiecībās" 5.punktā norādījis, ka personai piešķirtie sertifikāti ir uzskatāmi par personas atsevišķu mantu, atbilstoši likumam „Par privatizācijas sertifikātiem".

No atbildētājas sertifikātu konta izraksta ir redzams, ka viņai par nodzīvotajiem gadiem bija piešķirti 59,50 sertifikāti un 29,09 sertifikātus mantoja no mātes /pers. AD/, bet par dzīvokļa privatizāciju bija jāmaksā 72,66 sertifikāti. Prasītājs nav pierādījis, ar kādiem līdzekļiem vai darbībām viņš būtu piedalījies šī dzīvokļa privatizācijā. Tas, ka dzīvokli ieķīlājot banka pieaicināja prasītāju, lai viņš dotu piekrišanu, nav nekāds pierādījums prasītāja ieguldījumam dzīvokļa privatizācijā. Tādas ir banku prasības gadījumos, ja kredīta ņēmējs ir laulībā, pie kam, bankām nav pienākums izvērtēt vai ieķīlājamais īpašums ir kopmanta vai laulātā atsevišķa manta.

2012.gada 24.septembrī tiesā saņemti trešās personas Nordea Bank Finland Plc paskaidrojumi, norādot, ka piekrīt atbildētājas norādītajam, ka prasītājs nav pierādījis, ar kādiem līdzekļiem vai darbībām viņš būtu piedalījies nekustamā īpašuma /adrese B/, Salaspilī privatizācijā. Ieķīlājot nekustamo īpašumu, vienmēr tiek prasīta ieķīlātāja laulātā piekrišana, ja vien ieķīlātājs neiesniedz bankai dokumentus, kas apliecina laulāto mantas šķirtību vai ka nekustamais īpašums ir tā atsevišķā manta, piemēram, gadījumā, ja nekustamais īpašums ir nopirkts pirms laulības, laulības apliecības kopiju. Bankai nav iebildumu kā tiek noteiktas nekustamā īpašuma īpašumtiesības ar nosacījumu, ka tiek saglabāta hipotēka un aizlieguma atzīme.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.februāra spriedumu prasība un pretprasība apmierinātas daļēji; šķirta laulība starp prasītāju un atbildētāju; pēc laulības šķiršanas atbildētājai saglabāts laulības uzvārds /Nosaukums A/; noraidīta prasība daļā par laulības šķiršanu, pamatojoties uz Civillikuma 74.panta pirmās daļas 1.punktu; atzīts, ka nekustamais īpašums /adrese A/, ir laulāto kopmanta; atzītas atbildētājai īpašuma tiesības uz ½ domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese A/; atzīts, ka nekustamais īpašums "/nosaukums/" ir laulāto kopmanta; atzītas prasītājam īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese E/, Salaspils pagasts; atzīts, ka nekustamais īpašums /adrese B/, Salaspils novads ir atbildētājas atsevišķā mantā un tas izslēgts no laulāto kopmantas sastāva; noraidīta prasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese A/, atzīšanu par prasītāja atsevišķo mantu; noraidīta prasība daļā par vienpersoniskas īpašuma tiesības atzīšanu prasītājam uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/; noraidīta pretprasība daļā par vienpersoniskas īpašuma tiesības atzīšanu atbildētājai uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/; noraidīta pretprasība daļā par nekustamā īpašuma /adrese D/, iekļaušanu laulāto kopīgās mantas sastāvā un īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz naudas līdzekļiem Ls 60 000,00 apmērā.

Par minēto spriedumu kasācijas sūdzību iesniedza atbildētāja, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru prasītājam atzītas īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, pretprasības noraidītajā daļā par atbildētājas vienpersonisku īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese A/, par atbildētājas vienpersonisku īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu "/nosaukums/", Salaspils pagasts, par pārdotā nekustamā īpašuma /adrese D/, iegūto naudas līdzekļu Ls 60 000 apmērā iekļaušanu laulāto dalāmās mantas sastāvā un īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz naudas līdzekļiem Ls 60 000 apmērā, kā arī daļā par piedzītajiem Ls 820,26 no atbildētājas par labu prasītājam sakarā ar prasītāja samaksāto valsts nodevu par mantas sadali.

Ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 28.decembra spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 7.februāra spriedums atcelts daļā, ar kuru atbildētājai atzītas īpašuma tiesības uz nekustamā īpašuma /adrese A/, ½ domājamo daļu, prasītājam atzītas īpašuma tiesības uz nekustamā īpašuma /adrese E/, Salaspils pagastā, ½ domājamo daļu, noraidīta prasība un pretprasība daļā par īpašuma tiesību atzīšanu uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/, un piedzīti tiesāšanās izdevumi, un lieta šajā daļā nodota jaunai izskatīšanai. Pārējā pārsūdzētajā daļā spriedums atstāts negrozīts.

Uz tiesas sēdi nebija ieradusies trešā persona Nordea Bank Finland Plc. Tiesa, uzklausot lietas dalībnieku viedokļus, atzina par iespējamu izskatīt civillietu bez trešās personas klātbūtnes, jo par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktā kārtībā.

Tiesas sēdē atbildētāja paskaidroja, ka nekustamie īpašumi būtu dalāmi tos pārdodot izsolē. Prasītāja pārstāve arī paskaidroja, ka nekustamie īpašumi būtu dalāmi tos pārdodot izsolē, sniedza paskaidrojumus.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausoties pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzības pamatotas daļēji, līdz ar ko apmierināma prasība un pretprasība par laulāto kopmantas sadali.

Izšķirot strīdu par laulāto kopīgās mantas sadali, tiesai jānosaka dalāmās mantas sastāvs un tās sadalījums laulāto starpā. Minētā atziņa nostiprināta Senāta 2012. gada 6.jūlija spriedumā lietā Nr. SKC–1389/2012.

Izskatāmajā lietā spēkā stājies apelācijas instances tiesas spriedums daļā par laulāto kopmantu, proti, laulāto kopmantas sastāvā ietilpst nekustamie īpašumi – /adrese A/, un „/adrese E/", Salaspils pagasts (iepriekšējais nosaukums "/Nosaukums/" (sēj.2., lpp.168)).

Kā izriet no Civillikuma 109.panta ceturtās daļas jēgas un no Civillikuma 731.panta un turpmāko pantu noteikumiem par mantojuma dalīšanu, laulāto kopīgās mantas dalīšanas mērķis ir viena laulātā daļas pilnīga juridiska un faktiska nošķiršana no otra laulātā daļas viņu abu kopīgajā mantā.

Civillikuma 733.pantā noteikts, ka tiesai pēc vispārīgā principa jārīkojas atbilstoši Civillikuma 1075.panta noteikumiem, kas regulē kopīpašuma tiesību izbeigšanu ar dalīšanu

Civillikuma 1075.pants paredz, ka tiesa, raugoties pēc dalāmā priekšmeta īpašībām un lietas apstākļiem, vai nu piespriež katram no kopīpašniekiem reālās daļas, uzliekot, kad vajadzīgs, vienai daļai zināmus servitūtus ar labu otrai daļai, vai atdod visu lietu vienam kopīpašniekam, ar pienākumu samaksāt pārējiem viņu daļas naudā, vai noteic lietu pārdot, izdalot ieņemto naudu kopīpašnieku starpā, vai arī izšķir jautājumu ar lozi, it īpaši tad, kad jāizšķir, kam no kopīpašniekiem paturēt sev pašu lietu un kas no viņiem apmierināms ar naudu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka abi nekustamie īpašumi pārdodami piespiedu kārtā izsolē un iegūtie līdzekļi sadalāmi starp pusēm līdzīgās daļās, jo šādam sadales variantam piekrita abas puses. Puses norādīja, ka tām nav līdzekļu otra laulātā daļas izpirkšanai, līdz ar ko apelācijas instances tiesai nav iespējams apsvērt arī citu laulāto kopmantas dalīšanas veidu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam — proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Gan prasītāja, gan atbildētājas pieteiktie prasījumi bija vērsti uz strīda izšķiršanu par laulāto kopmantas sastāvu un tā sadali. Ņemot vērā, ka pušu prasījumi tika apmierināti daļēji, kā arī kopmanta tiek sadalīta ar izsoles starpniecību, apelācijas instances tiesa uzskata, ka atbilstoši minētajai normai katrai pusei ir jāuzņemas tie tiesas izdevumi, kurus tā samaksāja šajā tiesvedības laikā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39., 40.panta nosacījumiem, no pusēm piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas nav iepriekš samaksāti, bet radušies tiesvedības gaitā par pavēstu un tiesas dokumentu nosūtīšanu, līdz ar ko no prasītāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 27,27 apmērā, bet no atbildētājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 6,47 apmērā.

Saskaņā ar iesniegtajiem rēķiniem un maksājuma uzdevumiem, atbildētāja par advokāta sniegto juridisko palīdzību kopsummā ir samaksājusi EUR 519.35 (Ls 365) (sēj.1. lpp.315-321).

Civilprocesa likuma 44.pants noteic kārtību, kādā apmaksājami ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Civilprocesa likuma 44.panta piektā daļa paredz, ka tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši — lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka atlīdzināmie izdevumi samazināmi līdz EUR 200. Šādu lēmumu tiesa pamato ar to, ka atbildētājas pretprasība tiek apmierināta daļēji, kā arī tas atbilstu taisnīguma un samērīguma principam.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz sprieduma motīvu daļā norādītajām materiālām tiesību normām un Civilprocesa likuma 430.pantu, 432. – 434. pantiem, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

noteikt nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra numurs /numurs E/, sadali pārdodot to izsolē un ieņemtos naudas līdzekļus sadalīt vienādās daļās starp /pers. A/, personas kods:/personas kods/, un /pers. B/, personas kods:/personas kods/.

Noteikt nekustamā īpašuma /adrese E/, kadastra numurs /numurs F/(Salaspils pagasta zemesgrāmatas nodalījums /numurs A/) sadali pārdodot to izsolē un ieņemtos naudas līdzekļus sadalīt vienādās daļās starp /pers. A/, personas kods:/personas kods/, un /pers. B/, personas kods:/personas kods/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 27,27 EUR (divdesmit septiņu euro un 27 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,47 EUR (sešu euro un 47 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 200 EUR (divi simti euro).

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokuments, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākā tiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts un būs pieejams 2017.gada 29.martā.

Priekšsēdētājs M.Sviķis

Tiesneši: M.Zelmene

S.Buivide